

Powazne Zaburzenia Psychiczne

"Powazne zaburzenie psychiczne" to choroba uposledzajaca dziecko w wielu sferach zycia. Wplywa ona negatywnie na jego potencjal emocjonalny i intelektualny, umiejetnosci spolecznego funkcjonowania, zwlaszcza gdy u danego dziecka wystepuja trudnosci w poslugiwaniu sie mowa i opoznienie w rozwoju umyslowym, a niekiedy takze rozne dolegliwosci fizyczne.

Powazne zaburzenie psychiczne rozpoznaje u dziecka psychiatra dziecieco-mlodziejowy na podstawie wielu oznak. Niektore stwierdza sam w trakcie badania pacjenta, a o niektore pyta jego rodzicow.

Niepokoja sa nastepujace objawy u dziecka:

- nieumiejetnosc skupiania wzroku na matce, ojcu, opiekunce; niereagowanie uśmiechem na ich widok,
- bardzo dziwne zachowania,
- bezruch i brak ekspresji mimicznej,
- brak zainteresowania ludzmi, a nawet nieswiadomosc ich obecnosci,
- dziwaczne slownictwo, poslugiwanie sie wlasnym jezykiem, niezrozumialym dla innych,
- dziwne rozmowy z samym soba,
- wykonywanie dziwnych lub powtarzajacych sie ruchow, np. krecenie tulowiem, machanie rekami, potrzasanie glowa itp.,
- paniczne reakcje na wszelkie zmiany w otoczeniu.

Powazne zaburzenie psychiczne to termin ogolny. O tym, jakie specyficzne zaburzenie zostaje rozpoznane u danego dziecka, rozstrzyga z jednej strony kombinacja obserwowanych u niego objawow, a z drugiej - stopien ich nasilenia.

Powazne zaburzenia psychiczne charakteryzuja sie dlugotrwaloscia utrzymywania sie objawow, niejednokrotnie przez cale zycie pacjenta. Jednakze wczesne podjecie leczenia stwarza duza szanse na poprawe stanu zdrowia chorego dziecka i na poszerzenie zakresu jego umiejetnosci, a wiec na znacznie lepsze funkcjonowanie w dalszym zyciu.

Jesli rodzice niepokoja sie, czy dziecko nie ma powaznych zaburzen psychicznych, powinni natychmiast szukac kontaktu z psychiatra dziecieco-mlodziejowym, zeby jak najszybciej zostalo wykonane kompleksowe badanie psychiatryczne. W ustaleniu wstepnego rozpoznania bardzo pomocne sa obserwacje osob majacych kontakt z dzieckiem na co dzien. Rodzice, pediatra, nauczyciele i inne osoby, ktore regularnie stykaja sie z dzieckiem i maja mozliwosc porownania go z rownolatkami, to bardzo cenne zrodlo istotnych informacji, uzupelniajacych wyniki badan psychiatrycznych i neurologicznych oraz testow psychologicznych i ogolnorozwojowych. Psychiatra dziecieco-mlodziejowy, jako koordynator badan, zbiera wszystkie dane o dziecku i na ich podstawie opracowuje plan leczenia.

Kompleksowy program leczenia obejmuje z reguly kilka z wymienionych nizej elementow:

- psychoterapie,
- indywidualny program nauczania,
- indywidualny trening behawioralny (w zakresie zachowania) i trening umiejetnosci spolecznych,
- leki psychiatryczne,
- pobyt w specjalnej szkole lub szpitalu,
- aktywne uczestnictwo rodziny.

Z uwagi na szybkie zmiany rozwojowe u dzieci rozpoznanie u nich poważnych zaburzeń psychicznych to jedno z najtrudniejszych zadań w medycynie. Dlatego bardzo ważne jest, by pomocy dzieciom z takimi dolegliwościami udzielali lekarze z odpowiednią specjalizacją i doświadczeniem oraz by rodzice zgłaszali się do nich natychmiast po zaobserwowaniu pierwszych objawów.